

acción de gracias; no vos tinc pas de dir, perquè tots ho sabeu més bé que jo, quin és el concepte cabal i exacte de les paraules *honoraris* i *acció de gràcies*; els primers són el compliment d'un deure de justícia; i l'acció de gràcies serà, si es vol, el compliment d'un deure de gratitud, mai de justícia, i per tant no és la paga d'un servei prestat.

No pot, doncs, deduir-se lògicament d'aquest fet el fi lucratiu que exigeix la paraula *exercir* una professió; lo que sí es dedueix ben lògicament d'aquest acte d'acció de gràcies és que els remeis aconsellats pel G. Pelegrí curen i no són un perill per la humanitat pacient. ja que ningú fa dir misses en acció de gràcies, sinó després d'una gràcia rebuda.

III. La sentència del Tribunal Suprem de 28 de novembre de 1889, dictada en examinar en recurs de sentència condemnatòria del jutge de Sariñena el cas del pàrroco D. Isidre Lascroz, diu: que l'art. 591 de Codi Penal no castiga l'aplicació de tot medicament, sinó sols d'aquells que no estan autoritzats per l'ús i pràctica de la medicina domèstica: i tots vosaltres sabeu, i jo vos ho asseguro, que tots els remeis que aconsella el G. Pelegrí no són pas invenció seva, malgrat ho afirmi l'Acta de què abans he fet menció, sinó que són remeis ben casolans, i que ell ha tret de receptaris domèstics antics i après amb una llarga experiència.

IV. Mai la justícia, si no és per una d'aquelles ironies de la vida, no podrà castigar la caritat envers el proïsme, ensenyada per Jesucrist de paraula en la paràbola del Bon Samarità i per obra, curant Ell mateix amb ses pròpies mans els malalts.

Un altre caire que vull insinuar per mi molt important és el del pudor en la cura de certs malalts i malalties, però crec que els 49 anys d'observança de la vida religiosa i els 79 d'edat del G Pelegrí són prou garantia de moralitat.

Jo em guardaré prou d'afirmar que els molts casos curats amb el remei que aconsella el G. Pelegrí són casos de cranc, per més que quasi tots ells han estat prèviament diagnosticats per professionals, molts foren ja operats i fins d'algun hi ha el dictamen de l'anàlisi histològic declarant-lo *cranc maligne*; però la ciència actual diu que tot lo que es cura no és cranc, i jo, que no sóc professional, acato aquesta declaració. Mes si em fos permès dir la meva pobra opinió.